

Stichting alvan tsarik

Kleinschalige hulpprojecten in Armenië

Secretariaat:
Keurbeek 25, 6914 AE HERWEN

info@alvantsarik.org
www.alvantsarik.org

Bankrekening 1138.51.162

NIEUWSBRIEF

Nummer 1, maart 2007

De 'Nieuwsbrief' is een onregelmatig verschijnend elektronisch magazine voor 'Vrienden van Alvan tsarik', geïnteresseerden en donoren.

Beste mensen,

U leest nu de allereerste echte nieuwsbrief van Stichting alvan tsarik. Al lange tijd waren we van plan hier een start mee te maken, maar steeds waren er meer urgente zaken om de tijd aan te besteden.

Nu: een nieuwe lente, een nieuw begin.

Viooltjes ter ere van het voorjaar

In Armenië begint de lente overigens al (wat telling betreft) op 1 maart.

Dit jaar waren 2 van onze Nederlandse bestuursleden op deze datum in Armenië, te weten Annie en Servaas. René was toen net weer vertrokken naar Nederland.

Op de weg van Gyumri naar Yerevan stonden langs de weg veel jonge mensen met kleine bosjes bloemen in de hand. Op 1 maart werden dit soort ruikertjes door de heren aan de dames gegeven.

Maar dit terzijde. De reis van René, Annie en Servaas is overigens wel een directe aanleiding voor deze nieuwsbrief. Gedeeltelijk proberen we op onze website zoveel mogelijk actuele informatie te vermelden, maar nu gebeuren er zoveel dingen tegelijkertijd dat we daar graag extra aandacht aan schenken.

In deze (zeer uitgebreide) Nieuwsbrief daarom:

- Snelle actie: Veilige verwarming voor School voor speciaal onderwijs No. 3 te Gyumri
- Onze 'garage' in Gyumri
- Voorschoolse educatie in Azatan bijna van start
- Alvan tsarik Boulevard in Yerevan: meer dan een droom?
- Een Nederlandse boerin in Arzeni?
- Nederlandse transportzaken

Veilige verwarming voor School voor speciaal onderwijs No. 3 te Gyumri

Aan de rand van Gyumri ligt een vrij nieuw schoolgebouw, de naam van de school is 'Special School number 3'. Op maandag 26 februari 2007 breng ik, Servaas, samen met Lilit Gasparyan een bezoek aan deze school. Hoewel het al bijna lente is en de zon ook lekker schijnt, vriest het nog behoorlijk. In de nacht wordt het nog snel -20 graden Celsius.

Het eerste dat me opvalt, als we de school binnengaan, is dat het er stinkt. Het stinkt naar iets dat aan het verbranden is. Het tweede dat me opvalt is dat het er leeg is. Lange gangen, vrij licht, maar kale muren met maar hier en daar een door kinderen gemaakt schilderij. We worden welkom geheten door de oud-directrice van de school, die nog steeds regelmatig aanwezig is.

Op dit moment zijn er zo'n 60 kinderen op deze school. Alle kinderen hebben een mentale stoornis, waardoor ze niet aan het normale onderwijs deel kunnen nemen. Gedeeltelijk zijn de kinderen ook intern op school, van maandagochtend tot vrijdagmiddag. Op zich is deze school ook bedoeld voor kinderen met een lichamelijke handicap, maar daar zijn nu geen aanmeldingen voor.

De klaslokalen zijn klein, een kleine 4 bij 4 meter. In elk lokaal zitten 10 tot 12 kinderen. Als de klasdeuren opengaan komt de stank je tegemoet. Het is de stank van de kachels, dieselkachels.

Men weet dat de kachels gevaarlijk en slecht zijn: het afgelopen jaar zijn er een paar kleine brandjes geweest, veel kinderen en docenten hebben last van hun gezondheid. Toch is deze manier voor deze school de enige mogelijkheid om nog, enigszins betaalbaar, wat warmte in school te krijgen.

Ik heb aan de directrice gevraagd hoe Stichting alvan tsarik deze school eventueel zou kunnen helpen. Het enige antwoord was door bij te dragen aan een gasgestookte centrale verwarming voor het hele gebouw. Afgelopen jaren is geprobeerd om zelf geld hiervoor bij elkaar te sparen vanuit de bijdrage die de school krijgt van de regering, maar dat is niet gelukt. De aanwezige docenten gaven hierbij direct aan dat, als wij eventueel zouden helpen, zij ook een deel van hun salaris hierbij wilden doneren.

Het totale project moet 28.000 tot 30.000 euro gaan kosten. Hierbij inbegrepen zijn twee douchecabines voor de kinderen die door de week hier op school wonen. Het CV-systeem moet in Armenië gekocht worden, want het Armeense aardgasnet is niet geschikt voor Nederlandse apparatuur vanwege de vele fluctuaties in gasdruk.

We gaan nu, hopelijk met een paar scholen in de regio en met Wilde Ganzen, aan de slag om deze kinderen in de komende winter *veilige warmte* te geven. Hiervoor wordt onder andere een presentatie ontwikkeld voor geïnteresseerden (scholen, groepen, bedrijven). Schroom niet om hiervoor met ons in contact te treden via www.alvantsarik.org. Zodra wij meer weten hoe we de actie vorm gaan geven zullen we in ieder geval contact met u opnemen.

Onze 'garage' in Gyumri

In Gyumri, bij het huis van de familie Gasparyan, is afgelopen zomer hard gewerkt aan het opknappen van de garage. Nu is het een soort van kennis- en leercentrum geworden. Overdag en 's avonds

worden hier lessen in Engels en informatica gegeven (*voor meer informatie zie onze website*). Daarnaast vinden ook onze Armeense werkzaamheden hier plaats, met name door bestuurslid Lilit Gasparyan en haar broer Arman.

Ook op maandag 26 februari 2007 waren hier deelnemers en vrijwilligers bijeen om te praten over de toekomst. Wat willen de kinderen gaan worden, hoe kan Alvan tsarik hier een steentje aan bijdragen? Van de aanwezige meisjes gaven de meesten aan dat zij een beroep wilden kiezen met talen: tolk of lerares. Ook waren er een paar meisjes die aangaven iets met rechten te willen gaan doen. De jongens waren wat meer divers: rechter, voetballer, acteur, informaticus. Zo goed als alle kinderen gaven aan dat zij graag ook iets wilden doen voor de kinderen die het allemaal wat moeilijker hadden.

De vrijwilligers Nvard, Marine en Diana

Servaas tussen de kinderen

Voorschoolse educatie in Azatan bijna van start

In het Azatan Community Centre (ACC) is de afgelopen maanden hard gewerkt om een kaal, betonnen lokaal om te vormen tot een gezellige plek voor kinderen van 4-7 jaar. Een kleine tegenslag was dat het klaslokaal voor de voorschoolse educatie toch nog niet helemaal klaar was bij ons bezoek.

De bedoeling was dat er vanaf februari ook daadwerkelijk gewerkt zou kunnen gaan worden. Helaas bleek er nog onvoldoende geld te zijn voor de vloer. Hiervoor heeft Alvan tsarik nu 100 euro extra gedoneerd, zodat er hopelijk binnenkort van start gegaan kan worden. Belangrijk om te weten is dat het ACC in de regio hoog gewaardeerd wordt door de activiteiten die zij opzetten. Afgelopen jaar hebben zij nog een prijs gekregen voor de scholing voor jonge boeren.

Afgelopen week kregen we bericht dat de gouverneur van de provincie Shirak Marz heeft aangekondigd een televisie te schenken bij de opening van het lokaal. Tevens hebben de ouders van het dorp 50.000 Dram (ruim 100 euro) bij elkaar gebracht voor de inrichting van de klas.

Leslokaal voor computerles, landbouwtraining en het tapijtenproject

Lilit, Lilit en Hovik in het nieuwe lokaal

Alvan tsarik Boulevard: meer dan een droom?

In Armenië is ook nog uitgebreid gesproken over Alvan tsarik Boulevard, een 'winkelstraat' in Nederlandse stijl, gebouwd in Jerevan. Dit moet iets heel speciaals gaan worden. Wij willen kansarme kinderen, onder andere van Weeshuis Zatik, de mogelijkheid geven hier te werken en een vak te leren, in de praktijk. Tevens willen wij zorgen voor een zeker afzetkanaal van de producten van de boerderij in Arzeni (zie het volgende stuk).

Onze plannen gaan nu uit van het zoeken van een stuk bouwgrond, waar we in totaal een gebouw neer kunnen zetten van 10 bij 50 meter. Het gebouw zal meerdere verdiepingen gaan krijgen.

Op de begane grond komen waarschijnlijk winkels, kleine werkplaatsen en horeca. De verdiepingen krijgen kleine wooneenheden die we gaan verhuren.

In ieder geval zullen er een zuivelwinkel, een kapperszaak en een slagerij gevestigd worden. Verder denken we aan schoenreparatie, een internetcafé en een (klein) restaurant. Ook zal er een leslokaal worden ingeruimd.

Overall zullen professionals werken. Bij het werven van deze mensen zal, naast commercieel inzicht, ook worden gekeken naar de didactische kwaliteiten. Immers, zij zullen de kinderen op moeten leiden, zodat die na ongeveer 2 jaar, met een certificaat, elders aan de slag kunnen.

We willen ons overigens wel onderscheiden, zowel in aanpak als in uitstraling. Zoals tsaar Peter de Grote in onze Gouden Eeuw al Nederlandse grachtenpanden gebruikte als inspiratie voor het nieuw te bouwen Sint Petersburg, zo willen wij ook gebruik maken van mooie trap- en klokgevels.

Ook de producten zullen iets extra's krijgen. We denken dat het belangrijk is ons op de middenklasse van Yerevan te richten, dus we moeten iets als 'delicatessen uit de streek' produceren en verkopen.

Dit hele plan zal wel veel geld gaan kosten, heel veel geld, we schatten zo'n 1,5 miljoen euro.

De financiering om dit op te zetten proberen wij rond te krijgen in de Verenigde Staten, waar veel Armeniërs naar toe zijn verhuisd. Ondertussen blijven we zoeken naar een goede locatie en contacten met het Ministerie van Onderwijs.

Beeld van het Plein van de Republiek in Yerevan, helaas te duur voor onze 'Boulevard'

Een Nederlandse boerin in Arzeni ?

Het lijkt er nu echt van te gaan komen. 'Onze' Annie gaat waarschijnlijk boeren in Arzeni, zo'n 15 kilometer van Jerevan. In Arzeni heeft het weeshuis Zatik in de loop van de jaren grond gekocht en een boerderij opgezet. Echter, veel leverde het allemaal niet op, afgelopen jaar was er zelfs een flink verlies vanwege de grote droogte. Hierdoor moest veel (duur) voer worden bijgekocht.

Annie heeft afgelopen zomer aangegeven dat zij de boerderij graag wil pachten. Op deze manier wil ze laten zien dat het wel mogelijk is om goed te kunnen boeren in Armenië.

Bij het afgelopen bezoek hebben we geprobeerd zo veel mogelijk goed op papier te zetten, zodat er later bij niemand onduidelijkheden over verantwoordelijkheden en zo gaan optreden. Dit is nu in een laatste fase, het ziet er goed uit.

Naast het 'echte' boeren zijn we ook van plan om tot 'productverbetering' te komen. Als voorbeeld willen we de kaas die we gaan maken verpakken in aardewerk potjes (een voorbeeld hiervan hebben we gezien van geitenkaas uit de regio Vanadzor). Ook willen we graag fruit gaan inmaken.

Om dit voor elkaar te krijgen zullen we onder andere zelf het aardewerk ook gaan maken. Hiervoor willen we contact zoeken met professionele pottenbakkers uit de regio, die aan kinderen van Zatik het pottenbakkersvak willen leren. Zo hebben we nog meer plannen voor 'speciale producten' die in ieder geval in de winkels van Alvan tsarik Boulevard verkocht gaan worden.

Annie op de nieuwe tractor

Winterbeeld in Arzeni

Nederlandse transportzaken

De afgelopen maanden is er vrij veel regionale publiciteit geweest rond onze stichting. Dat was te merken. De stallen bij Annie puilen op dit moment uit van alle goederen die mensen hebben gebracht voor Armenië.

Intern hebben we een uitgebreide discussie gevoerd over het nut en de noodzaak van het sturen van hulpgoederen naar Armenië. We zijn tot de conclusie gekomen dat we hier de komende tijd nog mee doorgaan.

In de laatste weekeinden van maart a.s. zullen twee grote zeecontainers gevuld gaan worden met meubilair, kleding, speelgoed, boeken, inventaris voor een sporthal, gevulde schoendozen van de basisschool De Toermalijn en ga zo maar door.

Het vervoer van de containers wordt betaald door het UAF (United Armenian Fund) uit de Verenigde Staten, net zoals ons eerdere transport.

We voorzien echter dat we nog meer containers nodig hebben. Nu al hebben we meer 'humanitaire hulpgoederen' dan in twee containers passen.

Daarnaast hebben we ook 'commerciële' transporten. Dit is allereerst transport van computers, zoals we eind 2006 ook hebben uitgevoerd. Daarnaast hebben we ook veel materiaal kunnen overnemen van twee winkels uit de regio, die gestopt zijn. Dit materiaal willen we gaan gebruiken bij onze eigen winkels van de Alvan tsarik Boulevard.

Wanneer deze containers zullen worden verscheept is nu nog niet duidelijk.

Ten slotte

We zijn aan het eind gekomen van onze eerste nieuwsbrief. Veel is nog te vertellen, maar dat zullen we tot de volgende nieuwsbrief bewaren óf op de website vermelden.

Hopelijk heeft u met genoeg deze nieuwsbrief gelezen. Als u nog vragen heeft, neem gerust contact met ons op.

We stellen het ook op prijs om uw reactie op deze brief te ontvangen. Wat vond u ervan? Is het voldoende informatie, wilt u meer of juist minder tekst, is het precies goed? Zijn er onderwerpen waar

u graag in een volgende nieuwsbrief meer over zou willen lezen? Geef het ons door op info@alvantsarik.org, we zullen ons best doen om het iedereen zoveel mogelijk naar de zin te maken.

Als laatste: zoals u heeft kunnen lezen is de stichting druk bezig met allerlei projecten. We zijn blij te merken dat de projecten ook in Armenië worden gewaardeerd, door de mensen voor wie we het doen, maar ook door de autoriteiten. Zo heeft de gouverneur van de provincie Shirak Marz (waar Gyumri in ligt) zijn expliciete waardering voor ons werk in een brief gezet, net zoals wij ook een 'brief van waardering' van het Ministerie van Landbouw krijgen. Voor ons, de vrijwilligers in Nederland, betekent dit dat wij op de goede weg zijn met ons werk.

U kunt ons hierbij blijven helpen, met goede raad, met spullen maar ook met nieuwe contacten. Hoe vervelend ook: voor ons werk is geld wel echt noodzakelijk. Structurele financiële ondersteuning kan ons goed helpen. Kijk hiervoor op onze site: www.alvantsarik.org

Hartelijke groet, namens Stichting alvan tsarik,

Servaas Beunk

'Veilige verwarming voor School voor speciaal onderwijs No. 3 te Gyumri' Een brief van de directrice van de school:

Alvan Tsarik is deeply concerned about the living and developing conditions of institutionalized children.

Considering the average national poverty indicator in Armenia, it is important to note that the Shirak and Lori regions, out of 11 regions of Armenia, are peculiar in its high poverty levels, low employment rates and high emigration outflow. The low standard of living in these regions is also characterized by the fact that the rates of child underdevelopment, especially at Family Centers (Orphanages and Boarding Schools), are the highest in the country. The majorities of these children suffer from malnutrition, mental health problems and do not have seasonal clothing.

The number of the pupils at the Special school is 134. The school children are from 7-15 years old with different levels of mental disorders. The total area of the school is 1400sq.m. It is very important **to gradually work in the Family Centers with the children.**

The Special School #3 in Gyumri has very bad living conditions for the children. The housing conditions that are the dining-room, the playing-rooms, the laundry-room and the classrooms and the yard are in a terrible situation. The problem number one there is the showers, that they do not have one. It is not possible to wash all the children and provide with hygienic environment.

During the winter months, that signifies 5 months a year in Shirak Marz, the children have no heating, just diesel fuel heaters in each of the classroom, that produce much smoke and CO2, which reveals negatively on the health of the children. Every winter 68% of the pupils got sick at the school. They have been having breathing problems, anemia, arrhythmia, head-aches, lung diseases, toxic reactions and so on.

Because of those heaters couple of times the school got into the fire and it is very dangerous to go on that way any more. It will be reasonable to have a boiler house with gas installation, central heating and 2 rooms' showers.

About the clothing, furniture, bedroom supplies and commodities, study materials, handicraft workshop and sporting materials, I should say they are in a full-size need. Many children do not attend school as they have no cloths and shoes to wear. The school needs social assistance mainly for the children. In the case of need please; do not hesitate to contact us any time.

With our warm greetings,

The headmaster and the staff of the school

Lusineh Khachatryan
01.03.2007, Gyumri